

Matouš 20:28a Stejně jako Syn člověka nepřišel, aby si nechal posloužit, ale aby posloužil...

COL – Kristova podobenství 139.1 Pán Ježíš se modlil, myslel a žil pro jiné. Každé ráno trávil hodiny ve společenství s Otcem a pak lidem přinášel nebeské světlo. Denně přijímal křest Duchem svatým. Na úsvitu každého dne Jej Otec probouzel a naplnil Jeho srdce i ústa milostí, aby ji mohl předávat lidem. Každý den dostával z nebe svěží poselství, aby jím mohl v příhodné chvíli oslovit ztrápené a unavené. **Izajáš 50,4** “Hospodin dal mi jazyk učedníků, abych uměl zemdleného podpírat slovem. On mě probouzí každého jitra, probouzí mi uši, abych slyšel jako učedníci.” (srv. PM 68.2)

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 422.1 Jeho učení skrápělo jako déšť, Jeho řeč se rozprostírala jako rosa. V Kristově charakteru se mísil takový majestát, jaký Bůh nikdy předtím padlému člověku neprojevil, a taková mírnost, jakou člověk nikdy nevyvinul. Nikdy předtím nechodil mezi lidmi někdo tak vznešený, čistý, dobrotivý, někdo tak božské podstaty; a přitom tak prostý, tak plný plánů a záměrů konat dobro pro lidstvo. Ačkoli se mu hřích protivil, soucitně plakal nad hříšníkem. Nehledal svůj prospěch. Majestát z nebes se oblékl do pokory dítěte. Takový je Kristův charakter.

ML – Můj život dnes 300.3 Neprojevoval lásku a soucit jen těm, kdo usilovali o to být poslušní a milující, ale i těm, kdo byli svéhlaví a zvrácení. Ježíš se nezměnil, je stejný včera, dnes i navěky a stále se slitovává a miluje bloudící a snaží se je přitáhnout k sobě, aby jim mohl poskytnout božskou pomoc. Ví, že v každém nitru probíhá zápas s démonskou silou, která usiluje o nadvládu; Ježíš však přišel, aby zlomil satanovu moc a osvobodil zajatce.

Izaiáš 61:1-3 ¹Duch Panovníka Hospodina je na mně, protože mne Hospodin pomazal. Poslal mne přinášet radostnou novinu pokorným [ubohým], ovázat rány zlomeným v srdci, vyhlásit zajatcům propuštění a vězňům otevření žaláře [zaslepeným otevření zraku]; ²vyhlásit rok Hospodinovy přízně a den pomsty našeho Boha; potěšit všechny truchlící; ³zajistit pro truchlící na Sijónu, aby jim byla dána čelenka místo popela, olej veselí místo truchlení, závoj chvály místo ducha malomyslnosti. Budou nazváni: Duby spravedlnosti, setba Hospodinova, aby byl oslaven.

DA – Touha věků 254.2 Poselství milosti vždy přizpůsoboval svým posluchačům. **Izajáš 50,4** “Uměl unaveného podpírat slovem”. Mluvil laskavě, Jeho rty doslova oplývaly milostí, aby lidem přiblížil poklady pravdy tím nejpřitažlivějším možným způsobem.... (srv. TV 157.4)

DA – Touha věků 254.4 Jeho láska a soucit působily na srdce unaveného a zarmouceného člověka jako hojivý balzám. I uprostřed rozhněvaných nepřátel z Něho vyzařoval pokoj. Jeho půvab a klid, příjemná povaha a především láska, která se odrážela v Jeho pohledu i projevu, přitahovaly každého, kdo se nezavrdil v nevěře. Nebýt laskavého a soucitného přístupu vycházejícího z každého pohledu i slova, nechodily by za Ním tak veliké zástupy. Trpící, kteří za Ním přicházeli, cítili, že o ně má zájem jako jejich věrný přítel, a chtěli lépe poznat pravdy, kterým učil. Přiblížilo se k nim nebe. Toužili být stále s Ním, aby se mohli bez přestání těšit z Jeho lásky. (srv. TV 157.6)

DA – Touha věků 255.1 Ježíš velmi pozorně a s uspokojením sledoval, jak se mění výraz tváře Jeho posluchačů. Vyzařoval z nich zájem a radost. Spasitele těšilo, když pravda pronikala do jejich srdcí, bořila zdi sobectví, vedla je k pokání a nakonec i k vděčnosti. Když v zástupu posluchačů rozpoznal známé tváře, rozzářil se radostí. Viděl v nich nadějně obyvatele svého království. Když se jasně vyslovená pravda dotkla některé z opečovávaných model, zaznamenal změnu. Chladný a odmítavý pohled svědčil o neochotě přijmout světlo. Takové zavrhování poselství pokoje pro Ježíše bylo jako bodnutí nožem. Vždy Ho to velmi zraňovalo. (srv. TV 158.1)

DA – Touha věků 191.1 Náš Vykupitel dychtí po přijetí, po lásce a pochopení lidí, které vykoupil svou vlastní krví. Jeho touha po tom, aby k Němu přišli, a On jim mohl dát život, je nepopsatelná. Stejně jako

matka čeká na úsměv dítěte jako na důkaz pokroku jeho duševního vývoje, očekává i Kristus projevy vděčnosti a lásky, jež jsou důkazem toho, že člověk začal žít duchovním životem. (srv. TV 116.4)

Ev – Evangelizace 58.1 Kristovo dílo se z velké části skládalo z osobních rozhovorů. Vážil si být i jediného posluchače, věnoval mu náležitou pozornost. Tento člověk potom předal získané poznatky tisícům lidí. - The Review and Herald, 9. května 1899.

Ed – Výchova 231.2 Ani zástup, který jej často následoval, nebyl pro Krista anonymní masou lidí. Hovořil přímo a konkrétně, působil na každou mysl a apeloval na každé srdce. Pozoroval tváře svých posluchačů. Když zahlédl rozzářený obličej, věděl, že se pravda dotkla nitra. (srv. Vy 136.9)

Ev – Evangelizace 670.2 Byl mi představen Kristus a Jeho způsob mluvení. Jeho hlas zněl líbezně a pomalým, klidným způsobem se dostával k posluchačům. Jeho slova pronikala do jejich srdcí a oni byli schopni pojmout, co říká, dříve, než vyslovil další větu.

Marek 12:37b ³⁷ ... A velký zástup mu rád naslouchal.

Ed – Výchova 81.1 Hovořil o pravdách, které se vztahují ke způsobu života a které spojují člověka s věčností. (srv. Vy 49.7)

Jan 1:12-13 ¹²Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc [oprávnění] stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno. ¹³Ti se nenarodili z krve [otcovy a matčiny] ani z vůle těla ani z vůle muže, nýbrž z Boha.